

Forslag til ændringer/justeringer i DFFRs langtursreglement:

Gældende langtursreglement findes [her](#)

(Bemærk: dette er blot ændringsforslagene, for at se de fulde begrundelser gå da til side 3)

Ændringsforslag 1)

Hvor	Nu	Ændringsforslag:
§3, stk. 2	Enhver deltager i langture skal overfor klubbens bestyrelse have bevist, at han/hun kan svømme mindst 300 m uden hvil og kan træde vande.	Enhver deltager i langture skal overfor klubbens bestyrelse have bevist, at han/hun kan svømme mindst 300 m uden hvil og kan træde vande. Svømmepróven fornyes med højst 3 års mellemrum

Ændringsforslag 2)

Hvor	Nu	Ændringsforslag:
§3, stk. 3	Desuden skal enhver deltager i langture over for klubbens bestyrelse vise at være bekendt med indretning og funktion af den type godkendt redningsvest, vedkommende bruger på turen, herunder at kunne iføre sig redningsvesten i vandet såfremt vesten ikke bæres under roning. Anvendes automatisk oppustelige veste skal disse altid bæres under roning	Desuden skal enhver deltager i langture over for klubbens bestyrelse have bevist, at han/hun er fortrolig med indretning og funktion af den type godkendte redningsvest, vedkommende bruger, herunder at kunne iføre sig vesten i vandet. Anvendes automatisk oppustelige veste skal disse altid bæres under roning.

Ændringsforslag 2.1)

Hvor	Nu	Ændringsforslag/tilføjelse:
§3, stk. 3	Her er tale om en tilføjelse	Vestepróven fornyes med højst 3 års mellemrum

Ændringsforslag 2.2)

Hvor	Nu	Ændringsforslag/tilføjelse:
§3, stk. 3	Her er tale om en tilføjelse	På langture arrangeret uden for egen klubs regi er det den ansvarlige turledelse, der har ansvar for, at alle de deltagende roere er fortrolige med de redningsveste, der anvendes på turen.

Endelig tekst i Lantursreglementet §3, stk. 3:

- a. Desuden skal enhver deltager i langture over for klubbens bestyrelse have bevist, at han/hun er fortrolig med indretning og funktion af den type godkendt redningsvest, vedkommende bruger, herunder at kunne iføre sig vesten i vandet. Vestepróven fornyes med højst 3 års mellemrum. Anvendes automatisk oppustelige veste skal disse altid bæres under roning.
- b. Vestepróven fornyes med højst 3 års mellemrum
- c. På langture arrangeret uden for egen klubs regi er det den ansvarlige turleder, der har ansvaret for at de deltagende roere er fortrolige med de redningsveste, der anvendes på turen.

Ændringsforslag 3)

Hvor	Nu	Ændringsforslag
§3 stk. 4	Langtursstyrmandsret kan udelukkende tildeles klubmedlemmer, der har gennemgået et langtursstyrmandskursus, afholdt efter DFFRs retningslinier. Langtursstyrmandsretten tildeles af klubbens bestyrelse.	Langtursstyrmandsret kan udelukkende tildeles klubmedlemmer, der har gennemgået et langtursstyrmandskursus, afholdt efter DFFRs retningslinjer. Langtursstyrmandsretten tildeles af klubbens bestyrelse. Det er udelukkende en klubs bestyrelse, der kan tildele og fratage roere langtursstyrmandsretten.

§ 3 stk 2

Foreslået tilføjelse: Svømmeprøven fornyes med højst 3 års mellemrum.

Begrundelse: I det mindste når det drejer sig om langtursroning, såvel på langtursstyrmandskurser som ved leje af Roforbundets udstationerede både samt ved deltagelse i de ture i ind- og udland, som arrangeres i Roforbundets navn er det helt urimeligt, at vi fortsat kan møde roere, der frejdigt erklærer, at de faktisk ikke er sikre på, om de kan svømme de 300 meter. Måske har de gjort det dengang de blev meldt ind, måske har de – eller måske deres forældre, hvis de stadig var børn/unge – bare skrevet under på, at de kunne – dengang. Vi møder også den fejlagtige opfattelse, at ”så skal de bare have en redningsvest på hele tiden – så er det OK” – den er heller ikke rimelig.

Denne paragraf i Forbundets langtursreglement handler om langture – ikke om, hvilke regler den enkelte klub ønsker at have for sin roning og for svømning i al almindelighed – det afgøres suverænt af de respektive bestyrelser, men dog under iagttagelse af DFfRs vedtægter, hvor der om medlemsklubbernes forpligtelser overfor DFfR, §5 stk 2, punkt a, står:

- gennem deres vedtægter eller reglementer at forlange, at deres aktive roende klubmedlemmer kan svømme mindst 300 meter

Der står ikke noget på dette sted om, hvordan medlemsklubberne skal udmønte dette – der KAN altså godt være forskel på, hvad man skal, hvis man som roer ”bare” ønsker at ro i dagligt farvand og/eller på robaner, evt. med ledsagefartøj – og hvis man skulle få den tanke gerne at ville deltage på en længere tur, evt. prøve nogle af de tilbud om nye oplevelser, der gives til alle roere, for så gælder Langtursreglementet nemlig, og her står allerede nu - i § 3, stk. 2:

Enhver deltager i langture skal over for klubbens bestyrelse have bevist, at han/hun kan svømme mindst 300 meter uden hvil og kan træde vande.

Så skulle man tro, at der er nogle bestyrelser, der må få ”røde ører”, når/hvis de skriver under på en deltageransøgning til en tur, hvortil der kræves en gyldig svømmeprøve - uden sikkerhed for om den pågældende roer faktisk HAR aflagt en svømmeprøve, der kan betegnes som rimeligt frisk.

Forslaget skal også ses i betragtning af et faktisk temmelig højt aldersgennemsnit (for ellers meget friske deltagere) både på de arrangerede ture og ved leje af udstationerede både – og det ER vel en kendsgerning, at vedligeholder man ikke sine færdigheder gennem hele livet, så KAN man ikke være sikker på, at de fortsat består. Det ville være trist at skulle sige nej til alle dem der ikke kan præstere et bevis for en rimeligt frisk aflagt svømmeprøve.

§ 3, stk 3**Forslag til ændring af bestående tekst:**

Desuden skal enhver deltager i langture over for klubbens bestyrelse **have bevist, at han/hun er fortrolig med** indretning og funktion af den type godkendt redningsvest, vedkommende bruger på turen, herunder at kunne iføre sig vesten i vandet. såfremt vesten ikke bæres under roning. Anvendes automatisk oppustelige veste skal disse altid bæres under roning.

Begrundelse: Det vil være hensigtsmæssigt med en ensretning i ordlyd i forhold til §3 stk 2 (om svømning). Man kan spørge sig, hvad forskel der er på ”at have bevist ..” og ”at vise at være bekendt med ...”?. Og så er det en smule for ”let” at skulle ”være bekendt” med en vest – derfor forslaget om formuleringen ”at være fortrolig med”. Formuleringen ”vedkommende bruger på turen” afføder spørgsmålet: Skal det så vises/bevises forud for hver eneste tur? Derfor forslaget om at fjerne de to sidste ord. Det samme gælder ordene: ”såfremt vesten ikke bæres under roning”. Denne sætning KAN opfattes sådan, at hvis man forpligter sig til altid at bære vest under roning, så kan man slippe for at tage vesten på i vandet? (Vesteprøven)

Der er i dag stor forskel på, hvorledes klubberne i deres egne klubreglementer har sat regler for anvendelse af manuelt oppustelige redningsveste, herunder muligvis også aflæggelse af en vesteprøve i vandet, som så kan være for alle klubbens medlemmer. Dét skal Langtursreglementet simpelthen ikke ændre på, dét er fortsat et *minimums*-reglement, som kan suppleres med skærpene bestemmelser lokalt i klubberne.

Forslag til tilføjelse: Vesteprøven fornyes med højst 3 års mellemrum

Begrundelse: En naturlig følge af forslaget om en regelmæssig fornyelse af svømmeprøven må være også at indbygge dette i punktet om redningsveste. Vedtages kravet ikke for svømmeprøve, er der ikke noget i vejen for, at det godt kan anvendes på vesteprøven, alene for den jævnlige øvelse af færdigheden.

Og endnu et forslag til tilføjelse: På langturs arrangeret uden for egen klubs regi er det den ansvarlige turledelse, der har ansvar for, at alle de deltagende roere er fortrolige med de redningsveste, der anvendes på turen.

Begrundelse: På en sådan arrangeret langturs lånes, lejes eller stilles bådene oftest til rådighed af flere forskellige klubber, og det er umuligt at vide hvilke veste der følger med, før det ligger klart hvor bådene kommer fra. Dermed KAN man simpelthen ikke uden stort besvær og ulejlighed (som f.eks. rundsendelse af veste til afprøvning?) forpligte deltagernes bestyrelser på dette punkt, med mindre man da går over til, at hver eneste deltager skal møde op med sin "egen" redningsvest, som han/hun så er fortrolig (bekendt) med hjemmefra – en løsning som så til gengæld kan blive besværlig på selve turen. Selvom det naturligvis på enhver rotur er den ansvarlige styrmand i båden, der har det aktuelle ansvar, vil det være hensigtsmæssigt på f.eks. DFfR-arrangerede ture, hvor deltagerne typisk ikke kender hinanden, at denne opgave beror hos turledelsen.

§ 3, stk 3's endelige, samlede tekst foreslås derfor således:

- A. Desuden skal enhver deltager i langturs over for klubbens bestyrelse have bevist, at han/hun er fortrolig med indretning og funktion af den type godkendt redningsvest, vedkommende bruger, herunder kunne iføre sig vesten i vandet. Anvendes automatisk oppustelige veste skal disse altid bæres under roning.
- B. Vesteprøven fornyes med højst tre års mellemrum.
- C. På langturs arrangeret uden for egen klubs regi er det den ansvarlige turledelse, der har ansvaret for at de deltagende roere er fortrolige med de redningsveste, der anvendes på turen.

§ 3 stk 4

Forslag til justering – når vi nu alligevel er i gang!

Det er udelukkende en klubs bestyrelse der kan tildele – og fratage – roere langtursstyrmandsretten.

Begrundelse: Hermed kan tvivl, misforståelser og "dumme fejtagelser" forhåbentlig undgås i fremtiden!